

Άνθρωπος κατασκευαστής: ελευθερία και πεπρωμένο

Μια σταγόνα νερού ενώθηκε με το χώμα
Μια σταγόνα αίματος έγινε ποταμός
Κύλησε μέσα στους αιώνες, έγινε δύναμη
Έδωσε φτερά στα όνειρα
Ένα άγγιγμα έγινε εικόνα.

Ένα ξημέρωμα ξεκίνησες
Πέρασες μέσα από πέτρες
Πάτησες πάνω σε αυτές, μάτωσες
κάποιες τις κράτησες στα χέρια
Άνοιξες νέους δρόμους, νέα μονοπάτια
άφησες πίσω τα σημάδια σου.

Κάθισες κάτω από το δέντρο της ζωής να ξαποστάσεις
Πήρες την ψυχή του να ζεστάνεις, να ζεσταθείς
Να ντύσεις, να ντυθείς
Πήρες την ζωή του για να ταξιδέψεις
Να μάθεις, να πλανέψεις, να πλανευτείς.

Ξέθαψες πολύτιμους λίθους από τα σπλάχνα της μάνας σου
Έγινες ατρόμητος, ατσάλινος
Έφτασες σε νέους κόσμους
Έπλασες νέους κόσμους...

Έλαμψες μες στην δημιουργία σου

Τα είδωλα σου σε υμνούν
Ξελόγιασες, ξελογιάστηκες...

Η μάνα που σε γέννησε
Με μάτια δακρυσμένα ,με σώμα πονεμένο
Σε κοιτάζει μέσα στην ελευθερία σου.
Μέσα στην ατελείωτη λαιμαργία σου, να μεγαλουργείς.

Περιμένει να αλλάξεις
Να επιστρέψεις πίσω σε εσένα
Μέσα στην πληγωμένη αγκαλιά της να ζεσταθείς
Να πάψεις να κρυνώνεις
Από τον ασάλινο εαυτό σου..

Γκέκα Μαρία